Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 173 643 van 29 augustus 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 juli 2016.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. GASPART die *loco* advocaat M. LYS verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd omdat de door hem aangehaalde problemen niet langer actueel zijn en bovendien ongeloofwaardig zijn. Daarnaast wordt opgemerkt dat verzoeker niet voldaan heeft aan de medewerkingsplicht daar hij de bevoegde asielinstanties doelbewust probeerde te misleiden door tijdens zijn tweede asielaanvraag gebruik te maken van een andere naam en geboortedatum.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr.205). In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat alle motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen valabele argumenten bij die de desbetreffende vaststellingen weerleggen. Hij komt immers niet verder dan het uiten van blote beweringen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen en het tegenspreken en bekritiseren van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt noch ontkracht.

Zo vermag een loutere opsomming van de zaken die hij wel wist aan te geven met betrekking tot de Gambiaanse politiek, en meer bepaald de jeugdafdeling van de UDP waarvan hij beweert lid te zijn, geen afbreuk te doen aan de frappante en opmerkelijke onwetendheden zoals vastgesteld in de bestreden beslissing: "U beweert tijdens het gehoor lid te zijn geweest van de UDP jeugdafdeling sinds 2005 tot het moment dat u het land verliet in september 2006 (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kent wel de namen van enkele prominente personen van de UDP die welgekend zijn in Gambia, en ook uw algemene kennis over het Gambiaanse politieke landschap is goed te noemen, maar wanneer u specifieke en concrete vragen gesteld worden over de verdere structuur van de UDP weet u niet te overtuigen. Zo kunt u wel de namen geven van enkele nationale comités binnen de UDP zoals de jeugd- en de vrouwenafdeling (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8), maar wanneer u gevraagd wordt hoe de partij gestructureerd is op lokaal niveau, komt u telkens niet verder dan te verwijzen naar de nationale afdelingen en de prominente UDP leiders die verantwoordelijk zijn voor de respectievelijke afdelingen (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U verklaart telkens dat alles via het nationale niveau moet gaan, en dat er in feite geen structuur is op lokaal niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd hoe de partij georganiseerd is op lokaal of districtsniveau, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer vervolgens gefocust wordt op de jeugdafdeling van de UDP waarvan u beweert lid te zijn geweest, komt u evenmin verder dan drie prominente personen te vernoemen die de touwtjes in handen hadden op nationaal niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of er geen mensen op lagere niveaus verantwoordelijk waren die de nationale leiders ondersteunden, antwoordt u eerst dat alles georganiseerd wordt door de drie eerder voornoemde personen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer verder en dieper ingegaan wordt op de structuur binnen de jeugdafdeling, zegt u dat er ook 'exectutive members' of uitvoerende leden zijn, maar wanneer gevraagd wordt wie dit dan zijn, komt u weer niet verder dan te verwijzen naar de drie namen die op nationaal niveau de jeugdafdeling zouden coördineren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kent geen verder geen namen van andere personen die onder de nationale leider van de jeugdafdeling ressorteren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het komt bijgevolg niet overtuigend over dat u enkel de prominente UDP-leden kan vernoemen, actief op nationaal niveau. Aangezien u zichzelf als een eenvoudig lid beschrijft van de UDP jeugdafdeling, is het niet aannemelijk dat u geen namen kan vernoemen van personen die actief waren op lokaal niveau, en dat u hoegenaamd niet kan schetsen hoe de partij op lokaal niveau georganiseerd is. Het is vooral frappant dat u onwetend blijkt te zijn over de verdere structuur binnen de UDP jeugdafdeling waarbinnen u sinds 2005 actief zou zijn geweest. Dit is hoogst merkwaardig aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de UDP verschillende structuren kent, op nationaal en regionaal niveau (zie landeninformatie, administratief dossier).
Bovendien staat in het door u overhandigde document aan het CGVS, opgesteld door UDP icoon Shyngle Nyassi, de voormalige leider van de nationale UDP jeugdafdeling, dat u coördinator zou zijn geweest van de jeugdafdeling in uw 'constituency' (zie administratief dossier). Gevraagd of u andere coördinatoren kende binnen andere 'constituencies', hierbij ook weer verwijzend naar de organisatie van de jeugdafdeling op lokaal niveau, antwoordt u weinig overtuigend van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of elke 'constituency' zijn eigen coördinator heeft, antwoordt u dat denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Vervolgens gevraagd hoeveel 'constituencies' er dan zijn in Gambia, antwoordt u dat u denkt dat het er zes zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat er in 2006 48 'constituencies' bestonden in Gambia (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is echter vooral frappant dat u geen andere coördinatoren van andere zogenaamde 'constituencies' kent, en dat u telkens naar het nationale niveau verwijst als

enige bestaande structuur binnen de UDP jeugdafdeling, terwijl het door u voorgelegde attest toch verwijst naar coördinatoren in elke 'constituency'.
Wanneer u tijdens het gehoor bovendien gevraagd wordt naar uw specifieke functie binnen de UDP, komt u telkens niet verder dan te stellen dat u een gewoon lid was dat de drums bespeelde, af en toe t-shirts maakte en naar meetings ging (zie gehoorverslag CGVS, p.8), terwijl het door u voorgelegde document gewag maakt van de functie van jeugdcoördinator binnen uw district. Verder geeft u aan naar verschillende meetings te zijn gegaan in de aanloop van de geplande presidentsverkiezingen in 2006 en de parlementsverkiezingen in 2007, maar wanneer u gevraagd wordt naar UDP kandidaten voor de parlementsverkiezingen, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U geeft als verklaring dat u vooral met de presidentsverkiezingen bezig was (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10) maar het is niet aannemelijk dat er tijdens verkiezingsmeetings geen parlementskandidaten van uw partij, en dan met name de kandidaten voor de Serekunda regio, waar u woonachtig was, aanwezig zouden zijn geweest. Bovendien weet u niet wat de uiteindelijke verkiezingsuitslag van de UDP was bij de parlementsverkiezingen en hoeveel UDP parlementsleden verkozen werden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u twee namen worden voorgelegd van verkozen UDP parlementsleden in 2007, geeft u telkens aan niet te weten wie deze personen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook over de verkiezingsuitslagen van de UDP bij volgende verkiezingen georganiseerd in Gambia na 2007 geeft u aan niet op de hoogte te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9) wat uw beweerde betrokkenheid bij de UDP toch verder relativeert. U mag dan reeds het land verlaten hebben in 2006, toch mag redelijkerwijze verwacht worden dat u de actualiteit rond de UDP zou hebben opgevolgd, gezien uw beweerde lidmaatschap van en engagement voor deze partij. Tot slot kent u evenmin Kebba Fatty, een bekend UDP lid, en bovendien leider van de nationale jeugdafdeling na Shyngle Nyassi, die aangehouden werd in 2007 door de Gambiaanse autoriteiten (zie landeninformatie, administratief dossier)."
De commissaris-generaal kon uit bovenstaande vaststellingen bijgevolg terecht afleiden dat verzoeker zijn beweerde lidmaatschap van de oppositiepartij UDP niet aannemelijk weet te maken zodat de door hem aangehaalde problemen met de Gambiaanse autoriteiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid evenmin geloofwaardig zijn.

Voorts gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Zo blijkt uit de in het administratief dossier vervatte informatie dat Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel wilden aanvragen. In de mate verzoeker de betrouwbaarheid van deze bron betwist, stelt de Raad vast dat verzoeker, behoudens diens boute beweringen, geen concrete tegenargumenten bijbrengt die aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt foutief is en de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Het relaas is ongeloofwaardig en kan als dusdanig geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Gambia."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn

visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf.* Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juni 2016, wijst verzoekende partij er vooreerst op dat het huidige onderzoek van haar asielaanvraag voor het eerst in België wordt gevoerd en de eerdere beslissingen betrekking hadden op de Dublin procedure. Zij preciseert dat zij voor het eerste in België de motieven uiteenzet waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten en waarom zij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Verzoekende partij verwijst naar haar aanvullende nota en stelt dat er in haar hoofde bovendien nieuwe elementen aan de orde zijn. Zij argumenteert dat haar lidmaatschap van de jeugdafdeling van de UDP wordt betwist door het Commissariaat-generaal, niettegenstaande haar kennis van de prominente leden van de top van de partij en de algemene politieke context in Gambia. Verzoekende partij wijst er dienaangaande ook op dat niet afdoende rekening wordt gehouden met haar profiel, namelijk dat zij slechts 19 jaar was toen zij lid werd van de partij, en zij enkel lid was gedurende één jaar. Verzoekende partij vervolgt dat het Commissariaat-generaal de authenticiteit betwist van het door haar neergelegde attest, terwijl de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt, berust op een krantenartikel van een Gambiaanse krant in Banjul van 8 november 2002. Verzoekende partij wijst er op dat deze krant verwijst naar één enkele bron, met name de Gambiaanse veiligheidsdienst en men de vraag kan stellen of deze bron wel betrouwbaar is, vermits een veiligheidsdienst deel uitmaakt van de staatsstructuur tegen wie de UDP oppositie voert. Verzoekende partij stelt dat de Gambiaanse overheid de asielzoekers bestempelt als leugenaars. Zij licht haar aanvullende nota, onder verwijzing naar de toegevoegde krantenartikels, toe en stelt dat de situatie in Gambia degradeert en vele leden van UDP werden gearresteerd (30) en veroordeeld. Volgens de krantenartikels heeft de president van Gambia uitspraken gedaan tegen de opposanten en de etnische groep de Madinka, waartoe verzoekende partij behoort. De speciale adviseur van de Verenigde Naties voor de preventie van de genocide heeft deze uitspraken veroordeeld en deze verklaringen zetten aan tot geweld tegen bevolkingsgroepen louter op basis van hun identiteit.

Betreffende verzoekende partij haar argument dat haar lidmaatschap van de jeugdafdeling van de UDP wordt betwist door het Commissariaat-generaal, niettegenstaande haar kennis van de prominente leden van de top van de partij en de algemene politieke context in Gambia, wijst de Raad naar de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt vastgesteld: "*Zo vermag een loutere opsomming van de zaken die hij wel wist aan te geven met betrekking tot de Gambiaanse politiek, en meer bepaald de jeugdafdeling van de UDP waarvan hij beweert lid te zijn, geen afbreuk te doen aan de frappante en opmerkelijke onwetendheden zoals vastgesteld in de bestreden beslissing: "U beweert tijdens het gehoor lid te zijn geweest van de UDP jeugdafdeling sinds 2005 tot het moment dat u het land verliet in september 2006 (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U kent wel de namen van enkele prominente personen van de UDP die welgekend zijn in Gambia, en ook uw algemene kennis over het Gambiaanse politieke*

landschap is goed te noemen, maar wanneer u specifieke en concrete vragen gesteld worden over de verdere structuur van de UDP weet u niet te overtuigen. Zo kunt u wel de namen geven van enkele nationale comités binnen de UDP zoals de jeugd- en de vrouwenafdeling (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8), maar wanneer u gevraagd wordt hoe de partij gestructureerd is op lokaal niveau, komt u telkens niet verder dan te verwijzen naar de nationale afdelingen en de prominente UDP leiders die verantwoordelijk zijn voor de respectievelijke afdelingen (zie gehoorverslag CGVS, p.8-9). U verklaart telkens dat alles via het nationale niveau moet gaan, en dat er in feite geen structuur is op lokaal niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Gevraagd hoe de partij georganiseerd is op lokaal of districtsniveau, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer vervolgens gefocust wordt op de jeugdafdeling van de UDP waarvan u beweert lid te zijn geweest, komt u evenmin verder dan drie prominente personen te vernoemen die de touwtjes in handen hadden op nationaal niveau (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd of er geen mensen op lagere niveaus verantwoordelijk waren die de nationale leiders ondersteunden, antwoordt u eerst dat alles georganiseerd wordt door de drie eerder voornoemde personen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer verder en dieper ingegaan wordt op de structuur binnen de jeugdafdeling, zegt u dat er ook 'exectutive members' of uitvoerende leden zijn, maar wanneer gevraagd wordt wie dit dan zijn, komt u weer niet verder dan te verwijzen naar de drie namen die op nationaal niveau de jeugdafdeling zouden coördineren (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U kent geen verder geen namen van andere personen die onder de nationale leider van de jeugdafdeling ressorteren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Het komt bijgevolg niet overtuigend over dat u enkel de prominente UDP-leden kan vernoemen, actief op nationaal niveau. Aangezien u zichzelf als een eenvoudig lid beschrijft van de UDP jeugdafdeling, is het niet aannemelijk dat u geen namen kan vernoemen van personen die actief waren op lokaal niveau, en dat u hoegenaamd niet kan schetsen hoe de partij op lokaal niveau georganiseerd is. Het is vooral frappant dat u onwetend blijkt te zijn over de verdere structuur binnen de UDP jeugdafdeling waarbinnen u sinds 2005 actief zou zijn geweest. Dit is hoogst merkwaardig aangezien uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de UDP verschillende structuren kent, op nationaal en regionaal niveau (zie landeninformatie, administratief dossier). Bovendien staat in het door u overhandigde document aan het CGVS, opgesteld door UDP icoon Shyngle Nyassi, de voormalige leider van de nationale UDP jeugdafdeling, dat u coördinator zou zijn geweest van de jeugdafdeling in uw 'constituency' (zie administratief dossier). Gevraagd of u andere coördinatoren kende binnen andere 'constituencies', hierbij ook weer verwijzend naar de organisatie van de jeugdafdeling op lokaal niveau, antwoordt u weinig overtuigend van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of elke 'constituency' zijn eigen coördinator heeft, antwoordt u dat denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Vervolgens gevraagd hoeveel 'constituencies' er dan zijn in Gambia, antwoordt u dat u denkt dat het er zes zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt nochtans dat er in 2006 48 'constituencies' bestonden in Gambia (zie landeninformatie, administratief dossier). Het is echter vooral frappant dat u geen andere coördinatoren van andere zogenaamde 'constituencies' kent, en dat u telkens naar het nationale niveau verwijst als enige bestaande structuur binnen de UDP jeugdafdeling, terwijl het door u voorgelegde attest toch verwijst naar coördinatoren in elke 'constituency'. Wanneer u tijdens het gehoor bovendien gevraagd wordt naar uw specifieke functie binnen de UDP, komt u telkens niet verder dan te stellen dat u een gewoon lid was dat de drums bespeelde, af en toe t-shirts maakte en naar meetings ging (zie gehoorverslag CGVS, p.8), terwijl het door u voorgelegde document gewag maakt van de functie van jeugdcoördinator binnen uw district. Verder geeft u aan naar verschillende meetings te zijn gegaan in de aanloop van de geplande presidentsverkiezingen in 2006 en de parlementsverkiezingen in 2007, maar wanneer u gevraagd wordt naar UDP kandidaten voor de parlementsverkiezingen, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U geeft als verklaring dat u vooral met de presidentsverkiezingen bezig was (zie gehoorverslag CGVS, p.9-10) maar het is niet aannemelijk dat er tijdens verkiezingsmeetings geen parlementskandidaten van uw partij, en dan met name de kandidaten voor de Serekunda regio, waar u woonachtig was, aanwezig zouden zijn geweest. Bovendien weet u niet wat de uiteindelijke verkiezingsuitslag van de UDP was bij de parlementsverkiezingen en hoeveel UDP parlementsleden verkozen werden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Wanneer u twee namen worden voorgelegd van verkozen UDP parlementsleden in 2007, geeft u telkens aan niet te weten wie deze personen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Ook over de verkiezingsuitslagen van de UDP bij volgende verkiezingen georganiseerd in Gambia na 2007 geeft u aan niet op de hoogte te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9) wat uw beweerde betrokkenheid bij de UDP toch verder relativeert. U mag dan reeds het land verlaten hebben in 2006, toch mag redelijkerwijze verwacht worden dat u de actualiteit rond de UDP zou hebben opgevolgd, gezien uw beweerde lidmaatschap van en engagement voor deze partij. Tot slot kent u evenmin Kebba Fatty, een bekend UDP lid, en bovendien leider van de nationale jeugdafdeling na Shyngle Nyassi, die aangehouden werd in 2007 door de Gambiaanse autoriteiten (zie landeninformatie, administratief dossier)." De commissaris-generaal kon uit bovenstaande vaststellingen bijgevolg terecht afleiden dat verzoeker zijn beweerde lidmaatschap van de

oppositiepartij UDP niet aannemelijk weet te maken zodat de door hem aangehaalde problemen met de Gambiaanse autoriteiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid evenmin geloofwaardig zijn."

Het betoog van verzoekende partij dat er dienaangaande niet afdoende rekening wordt gehouden met haar profiel, namelijk dat zij slechts 19 jaar was toen zij lid werd van de partij, en zij enkel lid was gedurende één jaar, doet geen afbreuk aan en zij brengt voor het overige geen concrete en valabele elementen bij die vermogen afbreuk te doen aan voorgaande vaststelling(en). Haar jonge leeftijd destijds, en het feit dat zij slechts gedurende een jaar lid was, neemt niet weg dat van verzoekende partij redelijkerwijze een concrete en gedetailleerde kennis van de Gambiaanse oppositiepartij United Democratic Party (UDP) kon worden verwacht. Het betreft immers de kern van haar relaas aangezien haar lidmaatschap van en activiteiten voor die partij aan de basis zouden liggen van haar verklaarde vervolgingsproblemen en haar vlucht uit haar land van herkomst, Van verzoekende partij kon en mocht inzonderheid, gelet op haar verklaarde activiteiten o.a. in de aanloop van de presidentsverkiezingen in 2006 samen met andere leden van de jeugdafdeling van UDP, een gedegen kennis worden verwacht van de organisatie en structuur van de partij op lokaal of districtsniveau, en zodoende namen te kunnen noemen van personen actief op lokaal niveau, alwaar verzoekende partij, die geheel onwetend bleek omtrent en de structuur niet kon schetsen binnen de UDP jeugdafdeling waarbinnen ze nochtans beweerdelijk sinds 2005 actief was, geheel in gebreke blijft. Evenzeer kon van haar in alle redelijkheid, gelet op het belang en de relevantie ervan in het kader van haar verklaarde vervolgingsproblemen, een gedegen kennis en interesse worden verwacht omtrent de verdere evolutie van en de actualiteit rond de partij UDP, waar verzoekende partij, die tijdens haar gehoor niet bleek te weten wat de uiteindelijke verkiezingsuitslag was van de partij bij de parlementsverkiezingen en hoeveel UDP parlementsleden werden verkozen en nog nooit van enkele bekende UDP leden bleek te hebben gehoord, eveneens in gebreke bleef. Verzoekende partij haar jonge leeftijd toen en het feit dat zij slechts gedurende een jaar lid was van de partij bieden bovendien geen verklaring of rechtvaardiging voor de vaststelling dat de inhoud van het door haar bij haar huidige asielaanvraag aangebrachte document opgesteld door UDP icoon Shyngle Nyassi, de voormalige leider van de nationale UDP jeugdafdeling, geenszins overeenstemt met, doch haaks staat op haar verklaringen omtrent haar activisme voor de partij.

Waar verzoekende partij laat gelden dat het Commissariaat-generaal de authenticiteit van het door haar neergelegde attest betwist, terwijl de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt, berust op een krantenartikel van een Gambiaanse krant in Banjul van 8 november 2002, en zij er in dit verband op wijst dat deze krant verwijst naar één enkele bron, met name de Gambiaanse veiligheidsdienst en men de vraag kan stellen of deze bron wel betrouwbaar is, vermits een veiligheidsdienst deel uitmaakt van de staatsstructuur tegen wie de UDP oppositie voert, verwijst de Raad naar de grond in de beschikking waar in dit verband het volgende wordt gesteld: "*Voorts gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Zo blijkt uit de in het administratief dossier vervatte informatie dat Nyassi in het verleden al valse attesten afleverde aan Gambianen die in Europa en elders asiel wilden aanvragen. In de mate verzoeker de betrouwbaarheid van deze bron betwist, stelt de Raad vast dat verzoeker, behoudens diens boute beweringen, geen concrete tegenargumenten bijbrengt die aantonen dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt foutief is en de eruit gedane gevolgtrekkingen onjuist zijn. Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen."* Verzoekende partij ontkracht, noch weerlegt deze documenten en ze werpt er geen ander licht op.

Verzoekende partij stelt dat de Gambiaanse overheid de asielzoekers bestempelt als leugenaars. Zij licht haar aanvullende nota, onder verwijzing naar de toegevoegde krantenartikels, toe en stelt dat de situatie in Gambia degradeert en vele leden van UDP werden gearresteerd (30) en veroordeeld. Volgens de krantenartikels heeft de president van Gambia uitspraken gedaan tegen de opposanten en de etnische groep Madinka, waartoe verzoekende partij behoort. De speciale adviseur van de Verenigde Naties voor de preventie van de genocide heeft deze uitspraken veroordeeld en deze verklaringen zetten aan tot geweld tegen bevolkingsgroepen louter op basis van hun identiteit.

Betreffende de door verzoekende partij middels de per schrijven d.d. 4 augustus 2016 aan de Raad overgemaakte aanvullende nota en de hierbij gevoegde documenten, benadrukt de Raad vooreerst dat wat de grootschalige arrestaties van UDP leden bij demonstraties op 14 en 16 april naar aanleiding van de komende verkiezingen betreft en de veroordelingen nadien, aan verzoekende partij haar verklaarde lidmaatschap van en activiteiten voor UDP geen geloof wordt gehecht, en zij derhalve niet aannemelijk maakt bij een terugkeer naar haar land van herkomst problemen dienaangaande te kennen of te moeten vrezen.

Wat daarnaast (de door verzoekende partij aangebrachte informatie omtrent) de opruiende, onmenselijke, stigmatiserende haatspeech van de Gambiaanse president Yahya Jammeh begin juni 2016 betreft, waarbij deze de etnische groep Mandinka viseerde en opriep ermee dreigde hen te elimineren, stelt de Raad vast dat niettegenstaande dergelijke agressieve en uitermate ontoelaatbare en verwerpelijke uitlatingen zeer gevaarlijk kunnen zijn, en geweld kunnen veroorzaken, uit de door verzoekende partij bijgebrachte artikelen niet blijkt en zij voor het overige geen concrete en objectieve informatie bijbrengt waaruit blijkt dat de president zijn woorden in daden zou hebben omgezet en dat er actueel hardhandig zou worden opgetreden tegen leden van de Mandinka groep, en dat zij thans concreet worden bedreigd en vervolgd louter en alleen omwille van hun etniciteit. Uit de door verzoekende partij bijgebrachte rapporten blijkt niet, en zij brengt voor het overige geen informatie bij, noch beschikt de Raad over informatie in die zin, dat de situatie in Gambia actueel van die aard is dat personen van de etnische groep Madinka het voorwerp zouden uitmaken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerkingen dat het huidige onderzoek van haar asielaanvraag voor het eerst in België wordt gevoerd en de eerdere beslissingen betrekking hadden op de Dublin procedure, en dat zij voor het eerste in België de motieven uiteenzet waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten en waarom zij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 27 juni 2016 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in de voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Gambia.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	kamervoorzitter,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	M.-C. GOETHALS